

DENGÊ KURDISTAN

BIJÎ KURDISTAN'A AZAD Û DEMOKRATİK!

Hêjmar (2) 1.1.1982

DI CEZAXANA LEŞKERÎYA ELEZİZ'Ê DE JI FAŞİZMÊ RE İSYAN HEYE!

Elazîg Askerî Cezaevinde, Faşizme İsyân Var!

Sınıf mücadelesinin tarihi başarı ve yenilgilerle doludur. Usua soluklu olan bu devrin mücadelesinde doğrular ve yanlışlar da elbette bulunacaktır. Devrim kavgası, yanlışların atılıp doğruların egemen kılınmasıdır. da aynı zamanda. Bu kavgada anaların gözyaşı, bacıların çığlıkları ve işkencenin mezalimi de olacaktır. Sosyal kurtuluş kavgasında soruكلara katlana katlana yel alacağıız herkesçe bilinmektedir. Bu yolda düşmana meydan ekumak ol- duğu gibi, esir düşmekte vardır. Esaret kar- şılığın olmayacak bir durum olmadığı gibi bu çağın en şereflice sürdürüleceği bir a- landır da. Komünistler sosyal hayatın ce- royan ettiği her yerde var olmak ve müca- dele etmek zorundadırlar. Cezaevleri ni- hai kurtuluşa varıncaya dek her zaman uğ- rak yerimiz olacaktır. Her türlü imkân- sızlığa rağmen, esaret altında sürdürülen ve sürdürülmesi gereken mücadele daha da şeriflidir.

Bizim için silah arkadaşlarımızın ce- zaevine doldurulması son olmadığı gibi düşman açısından da yeterli son sayılma- maktadır. Sınıf düşmanlarımız esareti tes- lim almayla birleştirmek istemektedir. Düş- man eline düşen her devrimciye pişmanlık- belirtmeyi önermekte, bunu başaramazsa da- (Devamı s. 2'de)

Diroka tekoşına çini, bî ketin û qe- sencean tijeje. Tekoşine sareşê, rêyek di- rêze û di vê rêyê de helbet wê kêmani û rasti ji bê ditin. Şerê şoreşê, eyhi wextê avêtina kêmaniya û serdestkirina rastiye ye. Di vi şeride, hêstirê dayika, qêrina xweşka û mezalimên eziyetê ji heye. Şerê xelasiye sosyalî, rêya meseqetiye ye û ev ji eli hemû kesi têzanin. Di vê rêyê de mi- na ji dijman re meydan xwestin, hêsir ke- tin ji heye. Hêsir ketin ji meydana teko- şinek bî şerefe. Komünistan, hemû derê ku ziyana sosyalî lê ceryan dike, gere hebîn, lê tekoşin bîdîn. Cezaxana, heta gihîştine xelasiya nihai, her wextê wê ji mero bive eiyê seknê. Lî hember hemû bê imkaniya, te- koşina ku di binê esaretê de tê domandin û gere bê domandin, hin ji bî şerefe. Tije- kirina cezaxana ji hevalên mey silêhê bo me ne daviye û ji alî dijman ve ji dawî- yek têr nayê ditin. Dijmanen çina me, dix- wasin hêsirî û teslim bânîyê biyekkin. Di j- min, ji her şoreşgerê ku jê re hêsir di- keve re gotina poşman bânîyê tewsiye dike ve nebe serî ji, wî bê deng mecburî qebû- liya şertên xwe dike. Bî kurtî dixwaze tes- lim bigre. Xusûsu ji politîqa teslim girt- na lî şer komünistên ku di nava çardi- wara de bî şikfeki sistemi tê bîkaranin, lî irada komünist dikeve û dibe çekek ji parre teqandî.

Di tekoşina çini de, di be ku mirovras- tî weziyetek bî fîrg bê. Di eziyetê de can- tê dain, ji tekoşinê tê dîrketin. Hêsir ke- tin ji, yek ji vane. Ji komünistan re di van ihtimalande -Komünisten ji ber mayî neyê jîmartin- TESLİM BÂNÎ tuneye.

İre bî deh hezaran neferê şoreşê, ew- ladê xelkê neqane, ji dijman re hêsir ke- tine. Ji van deh hezaran, belki hezar belki ji nêzi hezar şoreşger di cezaxana Ele- zîz'ê de diminin. Û neferê şoreşê ku di cezaxana Elezîz'ê dene, mîna çend çaran, i- re ji lî hember politîqa teslim girtina dijman isyan dikin. Di nava çar diwara de, lî hember faşizmê misalên tekoşinê radi- xan. Tê şikandin, feqet ne tewandinê didin jiyandan.

Wezîfekarîyê cezaxane, filmê anti-sov- yet ku meha derbasbûyî di televizyonê de derket, mane dikin û gotinên heqareti di- kin, pêre ji buyêr dest pîdikin. Lî hember êfîsê gotinê kuçikê faşist, şoreşger ber- sivek gelek sert didin. Hember hev, tehdit (Devamê wê lî rûpelê 3'ye)

ELAZIĞ ASKERİ...

yattığı şartları sessizce kabule zorlanmaktadır. Kısacası teslim almak istemektedir. Özellikle dört duvar arasındaki komünistler üzerinde uygulanan sistemli teslim alma politikası, komünist iradeye karşı olarak ters tepen bir silah olmaktadır. Sınıf mücadelesinde farklı durumlarla karşılaşılabilmektedir. İşkencelerde can verilir, üretim birimlerindeki mücadeleden ayrı kalınabilir. Esir düşmek de bunlardan biridir. Komünistler için bu olabilirler içinde -komünist artıklarını saymazsak- teslim olma yoktur.

Bugün onbinlerce devrim savaşçısı, emekçi halkın seçkin evladı düşmana esir düşmüştür. Bu onbinlerden belki bin, belki de bine yakını Elazığ askeri cezaevinde bulunmaktadır. Ve Elazığ cezaevindeki devrim erleri, çeşitli kereler olduğu gibi düşmanın teslim alma politikasına karşı isyan ediyorlar. Faşizme karşı, dört duvar arasında mücadele örneği sergiliyorlar. Kıralır fakat eğilmezliği yaşıyorlar.

8 Kasım Pazar günü TV'de oynanan anti sosyalist filmi bahane eden cezaevi görevlilerinin sözlü hakaretleriyle başlıyor olaylar. Faşist itlerin sözlü saldırılarına karşı devrimciler sert tepki gösteriyorlar. Karşılıklı tehdit ve sloganlar atılıyor. Tutukluların bu sert tepkisini sindiremeyen faşizmin çanak yalayıcıları fırsat kolluyor. "siz demir parmaklıklar arkasında neyinize güveniyor da baş eğmiyorsunuz?" Tüm sorun bu cümlede. Baş eğme işte... Köpeklerin anlamadığı bu işte. Onlar uşaklıkla komünist irade arasındaki farkı göremiyorlar. Komünist iradenin, teslim alamamanın kuyruk acısı battıkça batıyor. Bu da ağzı salyalıları çileden çıkarmaya yeter bir sebeptir elbette.

Üfkesini alamayan cezaevi gardiyanları, tutuklulara yeni bir oyun tezgâhlıyorlar. Tuvalete çıkan iki tutukluyu salonda yakalayıp copluyorlar. İçerdikilerin tüm ihtarlarına rağmen dayak atmaya devam ediyorlar. Arkadaşlarının kafasının gözünün parçalandığını gören koğuşta kiler, kapı ve pencereleri kırarak salona çıkıyor. Ve oradaki cezaevi görevlilerine eşek sudan gelinceye kadar sopa atıyorlar. Sonuç: iki mahkûm, üç asker yaralı...

İkinci defa zararlı çıkan üniformalı faşolar, yardımcılarına komando bölüğünü ve uçakları çağırıyorlar. Silahlı, bombalı saldırılar üç dört saat sürüyor.

2. nolu cezaevinde bu silahlı, bombalı çatışma devam ederken isyana 4. nolu cezaevi de katılıyor. (1. nolu cezaevi ayrı yerde, 3. nolu cezaevi ise hücre olarak kulunılıyor ve o anda boş) Tutuklular pencere ve kapıları ranza ve yataklarla kapatarak saldırılara karşı duruyorlar. Saatler süren bu saldırılardan sonuç alamayan militarist güçler, kaynak tüpleriyle kapı ve pencereleri keserek içeri girebiliyorlar. Boğaz boğaza süren mücadelede cezaevi büyük hasara uğruyor. Tutukluların televiz-

yon ve radyoları kurşunlarla parçalanıyor. Kapıların kesilmesi sırasında yataklar ya niyor.

Bu kahpe saldırılar sırasında 200'ün üzerinde, belki de 300'e yakın devrimci yaralanıyor. Altısı ağır yaralı. Askerlerden ne kadar yaralı var bilinmiyor. Bilinmiyor çünkü kamuoyundan mümkün olduğunca gizleniyor. Ailelerin ve avukatların görüşmesi yasak.

Olayların orkasından "toplu isyan ve devlet malına zarar vermekten" dava açıldı. (Dava halen devam ediyor) Peşinden de 2. nolu cezaevine 4 ay, 4. nolu cezaevine de bir ay görüş yasağı kondu. Görüş yasağındaki farklılıklar mahkûmların bütünlüğünü bozmak amacıyla yöneliktir. Fakat bu oyunlar da boşa çıkarılacaktır. Düşmanın oyunları bu kadarla da kalmıyor. Kapılar kırıldıktan sonra devrimciler dışarıya çıkarılıyor ve serbest bırakılıyor. Etrafları komandolarla sarılı mahkûmlar kaçacak ve kendileri de kuş gibi avlayacaklar. Tez gâhlanmak istenen oyunun farkına varan devrimciler bu aşağılık tuzağı da bozuyorlar.

Daha önce de 1. nolu cezaevinde benzer bir kahpelik sergilenmişti. Devrimci tutuklular bahçeye çıkartılmış, içerdeki faşist tutuklulara temin edilen silahlarla ateş ettirmişlerdi. Kurşunlar önünde kaçan devrimciler tel örgüleri açacak, askarlar de onları vuracak. Oyun yazarı yüzbaşı iyi yazmış oyunu. Olay istenildiği gibi gelişmiş, ancak emir vermesine rağmen erler ateş etmemişti. Yani bu tür namussuzluklara ilk baş vurulmuyor, elbette son da olmayacaktır.

Son isyanda 30 kişiye eskiden hastahane olan 3. nolu cezaevindeki morglarda hücre hapsi verildi. Lağımların içinden akıtığı, tuvaletlerin de içinde bulunduğu morglarda 30 devrim eri ölüme terk ediliyor.

Faşist cellatlar !

Tüm çabalarınız boşa... Komünistleri teslim alamayacaksınız. Her alçaklığınıza yeni bir isyanla, yeni bir başkaldırıyla cevap alacaksınız !

Kokuşmuş düzeniniz, esarethaneleriniz ve cellatlarınızla birlikte, sermaye babalarınız da tarihin çöplüğüne atılacak. Bugün olmazsa yarın. Komünist güçlerden bireyler, damlara tıka bilirsiniz. Cellatlarınızla canlarına kıyabilirsiniz. Kahpe oyunlarınızla bir kaçını mücadeleden ayırayabilirsiniz. Ama ne yok edebilir ne de teslim alabilirsiniz. Er geç yaptıklarınızın hesabını vereceksiniz.

KAHROLSUN FAŞİZM

DEVİRİMCİ TUTUKLULARLA DAYANIŞMAYI
YÜKSELTELİM !

DI CEZAXANA LEŞKERIYA...

Ū slogan tēn avētın. Teyfık alastēn faşizmē, tepkiya hepsiya heza nakin Ū firsetē çavdikin. "Dı pišta van şişēn hesin bı çı xwe eminin ku hūn stūxwar nakin?" Hemū pirs, dı vō axaftinē deye, Stūxwarnekirin. Jixwe fannekirina kuçka ji eve. Ew, firqa xulamıye Ū irada komınist nabinin. Eşa du va teslimneqirtina irada komınist, dı wan de dı çike hadi çike. Ev ji bes sebebek ji heşxistina kuçkē dev bı arave helbet.

Qardiyanēn cezaxanē ku dilē xwe rihet nekirine, vō carē ji, ji girtiyarē oynek nū li tevne dikin. Du girtiya li salona tuvaletē digrin Ū wan cop dikin. Lı hember hemū ixtarē girtiyē din ji, ew lēxistinē dajon. Girti dı nērin ku serū çavē hevala dı xwūnē de ma, we gavē ew ji deri Ū pace çewişē xwe dişkinin Ū derdikevin salonē. Ū heta ku ker ji avē tē, wexifekirē cezaxanē çō dikin. Dawi: du girti Ū sē leşker birindar...

Faşoyēn bı üniforma ku cara dūdiya ji li sırarē dikevin, vō wextē ji bēlūka çemandō Ū fıroka gasi alf kariyē dikin. Erisē bı çeka Ū bimba, sē-çar seeta devam dike. Lı cezaxanē 2 ya lı hember Erisē bı sek Ū bı bimba, cezaxane 4 a ji dikeve isyanē (cezaxana I'e lı çiki dinē, cezaxana 3'ya ji bı hucreti tē bikaranin wō gavē valaya) Girti, deri Ū pace, bı renna Ū bı livina digrin Ū lı hember Erişā disekinin Hozēn militarist bı van erişē bı seeta tē domandi ji, ku tişki hıdest nakin. Aneax bı tūpē çeynarē, deri Ū pace dı birin Ū dıkevin hundır. Dı tekoşına ming bı çing tē domandin, cezaxane xızarok nezın dibine. Te levişyon Ū radyoyēn girtiya, bı gulla tē perçekirin. Wexta deri Ū pace tēn birin ji, livin dı çewitın.

Dı vō Erişā qehpe de 200 Ū belki nesı 300 soresşer birindar dikeve. Birinē şeş heba grane. Ji leşkera çend birindar hene nayē manın. Nayē manın çinku bŷer heta ku tē imkanē, ji xelkē tē veşartın. Datina maliya Ū ebûqata hatiye qedexekirin.

Piştı bŷeran, bo "isyan Ū xızarokane malē dewletēn dawē hat vekirin (Dawē hin

ji devam dikē) Pēşın ji, ji cezaxana 2'ya 3neh, ji cezaxana 4 a ji mehek yasaxa hey ditinē danin. Armanca firqiyeta dı nava yasaxa hevditine de heye, bo xerakirina yekitiya girtiyaye. Dıjın, bivan oyna ji nayē ser, Piştı ku deri Ū pace tē şıkan-dın, soresşeran derdixin bexçe Ū wan serbest berdıdın. Lı dora wan qomandoya xwe veşartıye, wexta ku birevin, mina çivika wō bēn seydkirin. Soresşer, dıkevin ferqa oyna ku lı tevne ketiye Ū vō dafa wan ji xeradikin.

Berē ji, lı cezaxana I'e qehpetiyek wiha hatibŷ raxistin. Girtiyē soresşer derdixin bexçe Ū bı girtiyē faşistē bıçek kırı wan gulebaran dikin. Soresşer we ji ber gulla bı revin, wexta ku tēl derbas-kirin leşker ji, ji pōre wō wan bıkuzın. Mıvıshare oynē yuzbaşı, oyna xwe baş nivı-sandıbŷ. Bŷer, mina ku dixwaze fıreh dıke feqet, lı hember emrē wi ji, era teqandin çēnekıribŷ. Yani, ew ne cara yekē ye ku eg-ri lı van namŷsızıya dixin. Helbet ji, we ew ne a dawı be.

Dı isyana vō dawiyē de, ji 30 hebi re, dı morga cezaxana 3'ya de ku berē nexweşxane bŷ, ceza hucre derxistin. Dı morgē ku la-xın dı navē de diherike Ū dı navā tuvaletan deye, 30 heb soresşer terkı mirinē kirina.

Celadēn faşist !

Hemū xebata we valaye. Hūn nıkarın ko-ministan teslim bıgrın. Lı hember her namŷzıyekē, hūnē bı isyanek nū bersivē bıvinin. Hūnē bı pērgala xwey geni, bı esaretxane Ū celaden xwe re, bavē wvy sermi-yandaran ji wō bē avētın sergoşē dirokē. İro ne be, sıbē...

Jı hozēn komınistan, hūn karın şexsa bavēsin hundır. Bı celadēn xwe, hūn karın çewişē canē wan bıkın...

Bı eynē xwey qehpeti, hūn karın çend heba ji tekoşına bı dırxın...

Lē belē hūn ne karın wan tunabıkin Ū neji teslim bıgrın. Eşderg, hūnē hesabē çē kirinēn xwe bıdın.

faşist sansürü boşa çıkaralım

Elazığ Askeri Tutukevindeki ayaklanma gerekçesiyle ilgili olarak 115 tutuklu hakkında dava açıldı

ELAZIĞ (Cumhuriyet) — 8. Kolerdu ve İyönem Komu-tunluğı, Aske Şovculuğı, 1 ke-sim 1991 ge-si Elazığ Askeri

Basın ve diğer kitle haberleşme araçları üzerindeki keyu sansür ve denetim faşist dikta-törlüğü en önemli silahlılarından biri durumun-dadır. Bu yolla kamuoyunu dilediği gibi şartlan-dırma, protesto, direniş ve mücadele haberleri-ni duyurmayarak örtülüğü sŷt liman göstermeye ve her türlü muhalefetin sesini kısma çalışı-yer.

Bunun en son örneklerinden biri şimdide ka-dar cezaevlerinde başgösteren en büyük direniş-lerden biri olan Elazığ askeri cezaevi olayla-rında görüldü. Cumhuriyet Gazetesi olayları an-sak "cezaevi yönetimine karşı ayaklanma" gerek-çesiyle tutuklular hakkında açılan toplu dava-nın savcılık iddianamesine dayanarak, 10 Aralık günü iş sayfa-da küçük bir haber olarak verdi.

Bu koşullar altında yasa dışı devrimci ba-sına halk yığınlarının, faşizme karşı direniş ve mücadelelerin sesi olmak konusunda büyük görev-ler düşüyor.

DEVİRİMİ HEDEFLEYEN PARTİMİZİN MÜCADELE ÇERSİNDE DARBELER YEMESİ KAÇINILMAZDIR.

Bolşevik tipte bir partinin en başta gelen özelliği, onur bir devrim partisi oluşudur. İkinci enternasyonal partileri ile arasındaki başlıca fark, devrimi uzak geleceğin sorunu olarak değil güncel bir sorun olarak görmesi; ideolojik bakımdan buna uygun olarak silahlanması, örgütlenme sorununa ve mücadele yöntemlerine bu anlayışla yaklaşmasıdır.

Doğaldır ki böyle bir parti için bir numaralı sorun siyasal eylemin ve örgütsel hayatın her koşul altında sürekliliğinin korunmasıdır. Sınıf kavgasının bütün biçimlerine kurmaylık yapılmasıdır.

Acıktık ki bunu gerçekleştirmenin yolu ilk olarak illegalite ve burjuvaziden bağımsızlık temel olmak kaydıyla örgütlenmede esneklikten ve bütün mücadele biçimlerini karşılamaya hazır olmaktan, bunlara başarıyla uygulamaktan geçer.

Biz, soruna dün olduğu gibi bugün de bu bakış açısından baktık. Devrimi hedefleyen komünist parti olarak, önümüzde legal karşıt dönemler olabileceği gibi egemen sınıfların baskı ve terörü görülmemiş ölçüde kolaştıracakları dönemler de olacaktır. Kitlelerin saldırgan bir tutum ve atılım içinde oldukları dönemler kadar nispeten durgunlaştıkları, gericiliğin bütün gücüyle yüklendiği dönemler de yürüyeceğimiz yolun kaçınılmaz konakları olarak önümüze çıkacaktır... Bizim parti olarak varlığımız her durumda da mücadelenin sürekliliğini sağlamak ve sınıf kavgasını yönetmekle bir anlam kazanır. Şartlar ne kadar ağır olursa ve gericilik ne kadar azgın olursa olsun söz konusu olan bu durumda mücadeleyi sürdürmek ya da sürdürmemek gibi iki seçenek değildir. Komünist partisinin siyasal aktivitesi ve eylemi dönemsel olmaz, süreklidir. Bu mantık içinde ancak hangi mücadele yöntemlerinin ve örgütlenme biçimlerinin ortama uygun düştüğü ve hangilerinin uygulanacağı üzerine bir seçenek yapılabilir.

Değişen koşullar örgütlenmede yenilik gerektirir.

Bununla birlikte her koşul altında mücadeleyi ve devrimci eylemi sürdürme kararlılığı ve azmi tek başına asla yeterli değildir. Çünkü doğan her yeni koşul kendine has mücadele ve örgütlenme biçimlerini zorunlu kılar. Ortamın hangilerini talep ettiğini iyi seçmek, bunları başarıyla karşılamak ve uygulamak gerekir. Komünist partisi kendi bünyesinde süratle yeni koşulların gerekli kıldığı değişikliklere, yeni mücadele ve örgütlenme biçimlerine cevap verecek yenilikleri gerçekleştirdiği oranda hareketi kesintiye uğratmayabilir. Tıpkı

Biz 12 Eylül faşist darbesinden sonra bu anlayışla hareket ettik. Şunu çeşitli kereler şunu belirttik: Geçmiş dönemde olduğu gibi bugün de mücadele etmeyen, mücadele etme becerisi gösteremeyen ve bütün gücüyle sınıf kavgasının başında olmayan bir parti, sınıfına layık, öncü bir bolşevik parti niteliğini kazanamaz.

Ancak bu koşullar altında da mücadeleyi sürdüren, faşist terörü, fiziki ve psikolojik baskıları karşısında çelik bir iredyle duran, yeraltı koşullarında siyasal eylemi sürdürme konusunda engin bir deney birikimine ve bütün bunların sonucunda kaya gibi sağlam kadrolara sahip olan bir parti devrim yapmaya adaydır.

Komünistler sınıf kavgasının "bayram günleri"nin, daha doğrusu yalnızca o günlerin "devrimcileri" olamazlar. Çünkü azgın gericilik dönemlerinde görevlerinin başında olmayanlar, adım adım gelişip ilerleyecek halk hareketine ayak uyduramaz, onu yönlendiremez ve o günlerin de hakkını veremez.

Bolşevik bakış açısını temel almayanların, bolşevikleşmeyi amaçlamayanların 12 Eylül'den sonra içine düştükleri durum ortadadır. Legaliteyi temel alıp varlıklarını buna bağlayanların yanında bir kısım sözüm ona illegal yapıları olanlar pratikte mücadeleyi kesintiye uğratmak gibi bir sonuçta birleştiler. Devrimci eylemden soyutlanmış ve bu nedenle de kendi içinde bile tutarlılığı açığa çıkan "örgütü ve kadroları korumak" anlayışını, eylemin karşısına koydular. Hatta bu konudaki şaşkınlıklar devrimci çalışmanın abc'si olan "propaganda ve ajitasyonu sınırlandırma" ya, bildiri dağıtmak ve gazete çıkarmak gibi faaliyetleri "provakasyon" olarak nitelendirmeye kadar vardı.

Her koşul altında mücadele etmenin yerine, bu konuda dönemsel tercih yapanlar örgütün devrimci eylemin bir aracı olarak görüldüğü bolşevik anlayışa göre aslında örgütsel yapılarını likide etmektedirler.

düşman bir ordunun çıplak hedefi haline gelmemek için araziye uygun olarak mevzilenmek gerektiği gibi...

Aksi halde Lenin'in dediği olur: "Yeni tehlikeler ve kurbanlar getiren her yeni mücadele biçimi, buna kötü hazırlanan bir örgütü kaçınılmaz olarak örgütsüzleştirir" (Aktaran Lukcs, Lenin'in düşüncesi s. 101)

Çünkü belirli bir örgütlenme ve çalışma tarzıyla ancak belli koşullar altında ve belirli bir durumda eylem sürdürülebilir. Ayırdedici belirgin yanları olan ye-

ni bir ortama girildiğinde buna düşen yeni örgütlenme ve çalışma tarzına geçmeyi bilmek gerekir. Belli ölçüde gerçekleşmiş olan eskilerinde ısrar etmek "örgütsüzleşmek" demektir.

Ne varki bütün bu değişiklikler teoride söylendiği kadar rahatlıkla gerçekleştirilemez. Dahası pratik mücadelenin ortaya çıkardığı tecrübeler, çoğu zaman oldukça pahalıya mal olan terslikler ve yanlışlar olmadan bu konuda ustalık kazanılamaz. Çünkü komünist hareket çeşitli aşamalardan geçerek ve her aşamada kendisini çeşitli yönlerden yenileyerek bir üst düzeye yükselir.

Şurası açıktır ki bir komünist partisi her yeni döneme geçişi, yeni koşullara kendisini uyarlayıp ustalığa kadar ideolojik, politik ve taktik bakımlardan ne kadar güçlü olursa olsun belli kayıplar

Kadroları koruma sorununa Leninist bakış

Faşizmle süren bir yılı aşkın hesaplaşma kadroları ve örgütü koruma sorununa bir çok bakımlardan açıklık getirmiş, oportünist hesapların Bağdat'tan dönmek zorunda olduğunu ortaya koymuştur. Çeşitli keşifler işaret ettiğimiz ve deneylerle doğrulanan belli başlı gerçekleri şöyle sıralamak mümkündür:

1- Kadro kaybı bakımından mücadeleyi sürdüren hareketlerle, bekle gör tavrı izleyen hareketler arasında pek bir farklılık yoktur. Hatta sayısız kayıp bakımından yer yer ikinciler aleyhine bir durum vardır. Üstelik devrimci aktivite yokluğunun getirdiği şekilsizlik ve konformizm ikincilerin kalan örgütsel yapısını da hantallaştırıp "örgütsüzleştirilecek", en iyi durumda gizli bir tarikat örgütlenmesine dönüştürecektir. Hayat şu Leninist gerçeği bir kez daha doğrulamıştır: Örgütün korunması sorununa siyasal aktiviteden soyutlanmış biçimde bakılamaz ve bu sorun hiç bir şekilde devrimci eylemin karşısına konulamaz. Evet gerçekten de günümüzde kadroları korumak diye can alıcı bir sorun vardır. Ne varki bu konudaki ustalık ta ancak ve yalnız siyasal mücadele içinde ve siyasal polisle, istihbarat örgütleriyle, silvi ajanlarla boğuşularak kazanılır.

Dahası en geniş ölçüde korunmayı olanaklı kılan yaygın kitle ilişkileri ve kitle çalışmasıdır. Bunlar da sınıf kavgasının başında olarak kazanılır. Korunma sorununa böyle bakmayan bir hareket kendi içine gömülür, tecrit olur ve kitle bağlarını zayıflatır.

2- Kondi içine kapanarak, kitlelerle araya duvar çekerek örgütsel yapıyı korumanın olanağı yoktur. Korunmayı mümkün ve olanaklı kılan şey bir hareketin kendisini yenileme ve alınan darbeleri telafi etme yeteneğidir. Kitleleri, sınıf bilinçli iççileri rezerv olarak değerlendirmeyen, sahip olduğu canlı bağlarla taze güçleri örgütlenmeyen bir hareket kendisini yenileyemez, kayıplar hanesi sürekli olarak kabarıp. Canlı kitle bağları, sınıfın kararlı ve fedakar unsurlarının sürekli olarak örgütlenmesi; işte korunmanın en emin yolu..

lar verecektir. Belli bir acemilik evresi yaşayacaktır. Birtakım kayıplara da mal olsa deneylere ihtiyaç duyacaktır. Kuşkusuz uluslararası komünist hareketin engin deneyleri bizim için paha biçilmez bir hazinedir. Bu nedenle daha az hata yapma şansına sahibiz. Ama bu özellikle de genç partilerin mutlaka düşe kalka, fırtınalı dönemlerden geçe geçe, bazen ağır darbeler alarak ve bunları telafi etme yollarını öğrenerek yetkinleşeceği gerçeğini değiştirmez. Devrimi hedefleyen bir parti kendi mücadele hayatına böyle bakmak zordur.

Açıkçası tehlikeleri, riskleri ve kayıpları göze almadan adına layık bir öncü parti olunamaz. Faşizme karşı mücadele yürüten çarpışan bir parti olarak darbe yememiz düşünülemez. Bütün kötülükleri ve olumsuz yönleri bir kenara 12 Eylül faşist darbeyle açılan dönemlerden geçmeden çelik gibi sağlam bir parti olunamaz.

3-Koyu faşist terör altında mücadele yürüten bir partinin çeşitli darbeler almasının kaçınılmaz olduğunu söyledik. Bu koşullarda partinin örgütlenme yeteneği, örgütsel değerler yaratma becerisi on kat daha önem kazanmaktadır. Bu açıdan çok geri bir düzey söz konusuysa parti aygıtı sürekli polis darbeleriyle adım adım eritilir, ya da salt var olanı yitirme kaygısıyla parti hareketsizliği mahkûm edilir.

Ama eğer yeterli bir örgütlenme yeteneği ve becerisi varsa polis saldırıları ve darbeleri karşısında gittikçe sağlamlaşarak partiyi ayakta tutacak bir bakıma "sihirli değneğe" sahibiz demektir. Halkımız yerimde bir değerlendirmeye "sanat altın bileziktir" diyor. Örgütlenme sanatını iyi biliyorsak faşizmin karşısında iyi bir silaha sahibiz demektir. Çünkü en kötü durumda dahi örgütlenme talep eden ve görev bekleyen emekçi halkın mücadelecisi, kararlı unsurları, sempatican çevremiz ve ilişkilerimiz vardır. Bunları değerlendirmek, mücadele hattına taze güçleri elde edilen tecrübeleri dikkate alarak sürmek mümkündür.

Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal, örgütlenme yeteneğinin önemi üstüne şunları söylüyor: "Devrimci eylemin başka hiç bir aracı, iyi bir örgütlenmenin yerini tutamaz.

"Örgütlenmeyi bilmeseydik, en fazla ya pacağımız şey 'kutsal meşale'yi tutmak, halkımıza kavgasında cesaret vermek olurdu, fakat asla başarılı bir devrimi yönetecek durumda olamazdık. Örgütlenmeyi bilirsek yenmeyi de biliriz." (Portekiz'de Özgürlüğün Şafağı s. 73)

Yaşanan sürecin bir kez daha doğruladığı gerçekler bunlardır. Bunların dışında korunma ve faşizm koşulları altında parti örgütünü yetkinleştirme sorununa ilgili olarak bir iki noktaya daha işaret edebiliriz.

İlk olarak, şu ya da bu nedenden dolayı alınan her darbeden sonra hayıflanmak kayıpların ardından ağıt yakarak vakit kaybetmek yalnızca yeni tahribatlara yol

açar. Tersine süregiden mücadelenin öne çıkardığı yeni güçlerle örgütsel yapıyı tekrardan örme çalışmalarına girmeliyiz. Ancak ortaya çıkan durumu tahlil edip dar benin nedenlerini, örgüt olarak eksiklerimizi, hatalarımızı bulup çıkarmak ve yeni örgütlenmeyi bu temel üstünde yükseltmek mutlak bir zorunluluktur. Böylece elde edilen deney ve tecrübelerle kendimizi aşma, örgütlü çalışmaya yeniden adım atarken bir üst niteliğe sıranaya yapma olanağı el de etmiş oluruz. Yani yeni çalışma asla eski çalışma tarzının ve örgütlenme düşüncesinin hata ve eksiklikleri üzerine oturtulmamalıdır. Aksi halde aynı sonuçlara bir daha, bir daha karşılaşırlar ve parti çalışması kısır bir döngüye hapsedilmiş olur. Zaten, partinin mücadele içerisinde kendisini nitelik bakımından sürekli olarak yenilemesinin yolu da buradan geçer.

Dönem ağır, emin ama sürekli yürümeyi emrediyor

Düşmanımız olan faşizm, dünden çok daha fazla ciddi bir şekilde süren hesaplaşma da şimdilik kendi lehine ortaya çıkan bazı sonuçları sürekli kılmanın peşindedir. Yarın devrimci hareketin güçlü çıkışını, halk hareketine öncülük etmesini engellemek için, kökünü iyice kazıyarak düşüncesiyle azgınca bütün vahşetiyle saldırıyor.

Ama faşizm ne bugün elde ettiği sonuçları sürekli kılabelecek ne de devrimci hareketin kökünü kazıyabilecektir. Çünkü her şeyden önce faşist cuntanın bekkiliniğini yaptığı tekelci kapitalist düzen köklü bir bunalım geçirmektedir.

Diğer taraftan bugün olup bitenlere seyirci kalıyor görünen geniş emekçi halk yığınları baskı, terör ve yoksullaşmanın yol açtığı ve gizliiden gizliye biriken öfkeyle yarın daha güçlü kalkışlarda bulunacak ve bu gidişe dur diyeceklerdir. Devrimci hareket ise, bugün en temel sorunu olan dağınıklığı aşarak daha örgütlü ve birleşik bir yapıya kavuşarak, gelişecek olan halk hareketinin baş çekicilik görevini yerine getirecektir.

İşte, faşizm, güçlü halk hareketlerini engellemenin ve başsız bırakmanın yolu nun devrimci hareketi ezmekten geçtiğini biliyor ve bu sonuca ulaşmak için elden gelen her çabayı harcıyor.

Komünistler olarak, yarına, onu bugün den örgütleyerek varabileceğimizi biliyoruz, bilmek zorundayız. Gelecekte git-tikçe gelişecek olan halk hareketine, kitle eylemlerine öncülük edebilmek için bugün istikrarlı, sabırlı ve belli ölçüde de ağır yürüyen bir mücadele ve örgütlenme yürütmek zorundayız. Bütün bir faaliyetin belli ölçülerde ağır yürümesi bizim dışımızdaki koşullar nedeniyle. Tempomuz koşullara intibak ettiğimiz, örgütsel yapıyı sağlamlaştırıp çelikleştirdiğimiz ve kitlelerin aktivitesindeki yükseliş oranında giderek hızlanacaktır.

Ne umutsuzluk, inançsızlık, pasifizm ne de sorumsuzluk ve macera bizim işimiz o-

Diğer taraftan içinde bulunduğumuz dönemde örgütlenme düzenimiz açısından fazla mükemmeliyetçi olamayız. İrademizin dışındaki koşullar bunu olanaksız kılmaktadır. Organik yapı alınan darbeler ya da başvurulan tedbirler nedeniyle çeşitli bozulmaya uğrayabilir, bağlantılar kopabilir. Kuşkusuz daha yüksek bir örgütlenme düşüncesi amacımızdır. Anarşiye yol açacak bir tutum içinde olamayız. Ne varki mükemmeliyetçilik anlayışı bizi hareketsiz bırakmamalıdır.

Tedbir, ihtiyat ve eylem bunları birbirinin karşısına koymamalıdır. Zaman zaman bu ikisinden birinin tek yanlı olarak partinin çıkarlarına zarar verecek aşırıya götürüldüğü olmuştur. Önemli olan her ikisini uyumlu kılmaktır. Komünist beceri ve maharette zaten kendisini burada belli eder.

lanas. Geleceğe olan güven duygusuyla ve içki sınıfına, emekçi halk kitlelerine karşı olan sorumluluğumuzla hareket edeceğiz.

Geleceği kazanmak için bugünü örgütlemek zorunda olduğumuzun bilinciyle hareket edeceğiz. Bu elbette kayıplara mal olacaktır. Değeri olan hiç bir şey onun uğruna kayıplar vermeden, fedakarlıklarda bulunmadan elde edilmemiştir. Bu nedenle uğradığımız kayıplar bizde paniğe yol açmayacak, perspektifimizi bozmayacaktır.

Ne varki hareketin sürekliliğinin sorumluluğunu ve endişesini de her zaman duymak ve bunun gerektirdiği temkinlilikle hareket edeceğiz.

Daha öncede söylediğimiz gibi dışımızdaki koşulların zorlaması ve faşist terör karşısında parti örgütünün korunması görevi 12 Eylül öncesi döneme göre ağır bir çalışma temposuna yol açmaktadır. Bu kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Bir benzetme yapacak olursak; koşacağımız mesafe kilometrelerce değildir. Üstelik te engellidir. Nefesimizi bir atımlık barut gibi bir çirpıda bitiremeyiz. Bu yarışın peşinen kaybetmek anlamına gelir.

Halbuki bu mesafeyi koşabilmek ve yarışın kazanabilmek için yüz metre koşan atletin değil, 45 kilometre koşan bir atletin taktiklerini uygulamalıyız. Yani deparla kalkıp deparla bitirmeye kalkarsak yarı yolda kalırız. Ama önce ağır ve istikrarlı bir tempoyla başlar, sonra depara kalkarsak yarışın bastan' sona sürdürmememiz için her hangi bir neden yoktur. Tıpkı 45 kilometreyi koşan akıllı bir atlet gibi.

Görevlerimizin başında olursak, insiyatifini elde tutar, örgütsel yapımızın sağlamlaşmasına, yer altı mücadelesine ait tecrübemizin artmasına ve kitlelerin mücadelesinin kabarmasına paralel olarak hızımızı rahatlıkla artırabiliriz.

Kısacası devrimi hedefleyen ve faşizme karşı savaşıyor bir partinin kayıp vermemesi düşünülemez. Ama partinin içki sınıfının, emekçilerin içine kök salmasının da mücadeleden ve sınıf kavgasını her koşulda yürütmekten başka yolu yoktur.

KÜÇÜK BURJUVA MİLİYETÇİLİĞİ ÜZERİNE

Ezilen uluslar arasında, ulusal sorun çözüme kavuşturulana kadar, bir ideolojik ve siyasal akım olarak küçük burjuva milliyetçiliği her zaman vardır.

Ezen ulus şovenizmi ne kadar güçlüyse ezen ulus proletaryasını ve komünistlerini ne kadar etkilemiş ve ezilen ulusa verilen güven ne kadar sayılsa; ezilen uluslar arasında küçük burjuva milliyetçi akımlar e eranda güçlenirler.

Soruna bu açıdan bakıldığında küçük burjuva milliyetçiliğinin gücünü ezen ulus şovenizminden aldığı ve ona bir tepki olduğu söylenebilir.

Bununla birlikte, ezen ulus proletaryası ve komünistleri ne kadar doğru bir tutum içinde olurlarsa olsunlar, ezilen uluslar arasında küçük burjuva milliyetçiliğinin yeşermesine uygun belirli bir madde zemin her zaman var olacaktır. Bu akımı devrinden önce, ezilen ulusun kurtuluşuna ve ulusal eşitsizliği her bakımdan alınan önlemlerle giderene kadar ve zora ki birliğin yerini ulusların gönüllü birliği alana kadar silmenin olanağı yoktur.

Milliyetçilik özünde bir burjuva ideolojisidir. Ne varki ezilen ulus milliyetçiliğini her hangi bir milliyetçilikle karıştırmamak gerekir. Ezilen ulus milliyetçiliğinin ulusal sulme karşı yönelmiş demokratik bir içeriği vardır. Fakat bu demokratik içeriğinin yanı sıra, ezilen ulus milliyetçiliği proletaryanın sınıf çıkarlarına zarar verir, onu kendi kurtuluşu uğruna bağımsız bir sınıf çizgisi işlemekten alıkor. Ezilen ulus proletaryasını ulusal dar görüşlülüğe mahkum eder ve proletaryanın uluslararası birliğini, dayanışmasını baltalar.

Bundan dolayı devrimci proletaryanın küçük burjuva milliyetçiliğine karşı tutumunun iki ana yönelimi vardır: Ezilen ulus milliyetçiliğinin, ulusal sulme karşı yönelen demokratik içeriğinin desteklenmesi, buna karşılık proletarya üzerindeki olumsuz etkilerine, hedef şaşırtmalarına karşı mücadele...

TKKP Kürdistan Özerk Örgütü alt programında bu ikili tutum, bu Leninist anlayış doğru bir biçimde formüle edilmiştir.

Günümüzde küçük burjuva milliyetçiliği daha çok "sosyalist" bir görünüme bürünerek karşımıza çıkmaktadır. Türkiye Kürdistan'ında da durum budur. Bu bir ölçüde doğaldır ve sosyalizmin artan etkisinden, Sovyetler Birliğinin, Sosyalist sistemin

ezilen ulusların kurtuluşu için güçlü bir dayanak noktası oluşturmasından ileri gelmektedir.

Fakat bu aynı zamanda küçük burjuva milliyetçiliğinin kaba bir görünümünden kurtularak kendine karşı mücadeleyi güçleştiren daha ileri bir hal aldığı ve proletaryayı etkileme olanaklarının arttığı

YEKBIN

Bı devê patron bankır
Sendiqaya rakır
Ey brayên karker
Hember faşizmê yekbin
Bı bawer û bı çekbin

Gundiyên bêqar
Jinên stixwar
Hemû kesên bêwar
Hember faşizmê yektin
Bı bawer û bı çekbin

Zanayên jibo rasti
Kertên diben azadi
Bê tevger nare seri
Hember faşizmê yekbin
Bı bawer û bı çekbin

Faşistê Kenan hat
Zulmê kır qat qat
Hemû kesên demokrat
Hember faşizmê yekbin
Bı bawer û bı çekbin

Bimeşin mîl bîmîl
Bı yek serî bı yek dîl
Bo nîzamkî adil
Hember faşizmê yekbin
Bı bawer û bı çekbin

Nivîskar

anlamına gelir. Bundan dolayı her şeyden önce belli başlı ana nitelikleriyle küçük burjuva milliyetçiliğini iyi tanımak ve proletaryayı bu konularda sürekli bir ideolojik uyanıklık içinde tutmak gerekir.

Küçük burjuva milliyetçi akımların göze ilk çarpan ortak özelliklerini şöyle sıralamak mümkündür:

1- Küçük burjuva milliyetçiliği; ezilen ulusun kurtuluşu için genellikle koşulları iyice tartışmadan, gerçeklik kazanma şansını bulunmayan ve bu nedenle de yığınların enerjisini harcayan ütopyik yollar önerir. Ülkemizde Kürdistan'ın dört parçasının toptan ve ortak bir mücadele ile özgürlüğe kavuşturulmasını savunanları buna örnek olarak verebiliriz.

2- Küçük burjuva milliyetçiliği her ulustan proleterlerin birliğini ve dayanışmasını baltalamaya çalışır. Ezilen ulus proletaryasına ulusal dar görüşlülük açılır. Soruna sınıf karşıtıkları ve mücadelesi açısından değil de onlar ve biz diye kaba bir ezen ve ezilen ulus ayrımından yaklaşır. Ezilen ulus proletaryasına ve emekçilerine "onlar"la (ezen ulus proletaryası ve emekçileri) birleşmemelerini öğütler, şüphe açılır.

3- Küçük burjuva milliyetçiliği ulusun bütünlüğünü bozacağı gerekçesiyle ezilen ulus arasında sınıf karşıtıkları ve mücadelesinin gelişmesini istemez ve bunları küllemeye çalışır. Proletaryanın bağımsız çizgisini küçük burjuva demokratlığı içinde boğuntuya getirmek ister

Birtakım Ermeni örgütlerinin Türkiye'nin diplomatik temsilcilerine sürekli saldırılarda bulunmaları ve suikastlere başvurmaları nedeniyle, Ermeni sorunu, içinde bulunduğumuz dönemin en güncel sorunlarından biri haline geldi.

Faşist diktatörlük bu olayları Türk sevenizmini dirilmek için demagojik biçimde kullanıyor. Ermeni sorununda konunun özünü, Türk şoven burjuvazisinin "pisliği"ni ört bas etmeye çalışıyor. Olayları "komünistlerin, kürtçülerin ve yabancı güçlerin" Türkiye'yi parçalama ve güç

süz düşürme planlarının bir parçası olarak göstermek istiyor.

Komünistler, amaçlarını ve isteklerini "Komünist Manifesto"dan beri açıkça ilan etmektedirler. Bu, faşist cuntanın iddialarının tersine Ermeni sorununda da böyledir ve böyle olacaktır. Ermeni sorununda telaşla birşeyleri gizlemeye ve ayıp örtmeye çalışan burjuvazidir.

Bizim teröristi bir çizgi haline getiren ve bu yolla Türkiye halklarında, uluslararası kamuoyunda Ermeni davasına sempati değil, antipati yaratan ve Türk burjuvazinin şovenizm dalgasını körüklemesine yardımcı olan tutumlarını, mücadele yöntemlerini onaylamamız mümkün değildir. Bu çizginin, mantiki olarak varacağı yer "intikamcılık" duygusunun hakim olduğu kısır bir mücadeledir.

Diğer taraftan Türkiye toprakları üzerinde bir Ermeni Devleti kurma amacı ise olsa olsa bir küçük burjuva Utopyası olabilir. Ermeni halkının etnik temeli eritildiği, Ermeniler dağıldıkları çeşitli ülkelerin ekonomik-toplumsal bütünlüğü içinde kaynaştıkları ve bu istem kendisini mümkün olmaktan öte gerekli kılan madde zeminlerden yoksun olduğu için bir Utopyadır.

Kuşkusuz Ermeni sorununda asıl önemli olan neyin onaylanmadığının belirtilmesi değildir. Bundan da önemli olan ve komünistlerin önünde görev olarak duran Ermeni halkının haklı istemlerinin desteklenmesi ve Türk şovenizmine karşı mücadeledir. Tarihsel gerçeklerin savunulması ve burjuvazinin "kirli çamaşırları"ni ortaya dökmektir.

Dikat edilecek olursa burjuvazi Türk şovenizmini cumhuriyetten bu yana ağırlıklı olarak üç faktöre dayanarak körüklemektedir. Bunlar başlıca "Rus", Rum ve Ermeni düşmanlığıdır.

"Rus" düşmanlığının nedeni bellidir.

Osmanlı İmparatorluğuyla Çarlık arasında eşitlikli savaşlar ve rekabet nedeniyle belli zemine sahip olan "Rus" düşmanlığı, burjuvazi tarafından Sovyet alehtarlığına dönüştürülmeye çalışılmıştır.

Rum ve Ermeni düşmanlığının nedeni ise değişiktir. Hatta kurtuluş savaşına bu iki faktörün egemen olduğunu "yedi düvel" sorununun için hikayesi olduğunu söyleyebiliriz. Söz gelimi güneyde Fransızlara karşı gösterilen direniş gerçekte Fransız birliklerine çok sayıda Ermeninin alınmış olmasından ve Fransa'nın Ermenilere olan vaatlerinden ileri geliyordu.

Çünkü hem Ermeniler hem de Rumlar nispeten daha varlıklıydılar ve sermaye birikimi bakımından olduğu kadar kapitalist ilişkilere geçiş bakımından da daha ileri durumdaydılar. Gerek Anadolu eşrafı ve tefecisi gerekse ümmetçiliğe dayanan İmparatorluğun yerine ulusal bir devlet kurmak isteyen Jön Türkler, İttihat ve Terakki'ciler ve Kemalistler bundan müthiş bir rahatsızlık duyorlardı. Bu nedenle, günümüzde şovenizm dalgasının etkinliğini sadece cuntanın propagandalarına ve Ermeni örgütlerinin hatalı olan mücadele çizgilerine bağlamak doğru değildir. Sorunun tarihsel kökleri vardır. İşte bu nedenle komünistler Ermeni sorununda doğru bir tutumu sürekli olarak izleyip ülkemiz halklarının toplumsal hayatını zehirleyen şovenizmi geriletme göreviyle yüz yüzedirler.

Ermeni halkının, Ermeni örgütleri tarafından da dile getirilen haklı istemlerinin başında Türkiye'nin Ermeni katliamına başvurduğu kabul etmesi ve tarihsel haksızlığı telafi edecek bazı yaptırımları kabullenmesidir.

Türk burjuvazisi bunu kabule yanaşmıyor ve konuyu saptırmaya, belge yokluğunu öne sürmeye hatta yavuz hırsız misali sözüm ona güya Ermenilerin katliama başvurduklarını Türklerin ise bunun karşısında kendilerini savunduklarını kanıtlamaya çalışıyor.

Tarihsel gerçek bu değildir. Gerçek olan şudur ki İttihat ve Terakkiçiler Anadolu eşrafını palazlandırmak için 1915-16 yıllarında tarihte eşine az rastlanır bir katliama başvurarak, "tehcir" diye bilinen göçe daha doğrusu kitlesel sürgüne yol açarak ve topraklarına, her türlü mal varlığına el koyarak koca bir halkın etnik temelini barbarca yöntemlerle eritmışlerdir.

Tarihin kötü bir cilvesi olarak Ermenilerle olan çelişkileri ve Ermenilerin müslüman "tebaa" olmamaları nedeniyle bu katliama alet edilen Kürtler daha sonra benzeri katliamlarla ve "mecburi iskan"larla yüz yüze kalmışlardır.

Olayın büyüklüğü hakkında özellikle ne kadar Ermeninin katledildiği ne kadarının ise sürüldüğü hakkında farklı rakamlar vardır. Ama Ermenilerin o tarihte Kürdistan ve

Kilikya nüfusunun % 30'unu oluşturdukları göz önüne alındığında yüzbinlerce insanın hayvan sürüleri gibi boğazlandığı yüzbinlercesinin ise sürüldüğü rahatlıkla anlaşılabilir. Türk şöven burjuvazisi belge istiyor. Gerçekte Ermeni katliamı ile ilgili anılarla dolu olan Kürdistan'daki yaşlı kuşak canlı bir belgedir.

Bu tarihsel gerçekler ve uluslararası kamuoyunda Ermeni sorununa uyanan ilgi nedeniyle aslında savunma konumuna geçmiş olan burjuvazi konuyu saptırmaya ve yeni savlara dayanmaya çalışıyor. İlk olarak Ermenilerin ülkenin doğusunda çoğunluğu oluşturmadıkları ileri sürülüyor. Bu kaba bir demagojidir. Haklı ulusal istemler öne sürebilmek için karışık bir etnik yapıya sahip olan geniş bir bölgenin bütününde çoğunluğa sahip olmak gerekmez. Öyle olsaydı ancak belli bir alan da nüfus yoğunluğuna sahip olan halkların büyük devletlerin sınırları içinde ebediyen ezilen ulus olarak kalmaları gerekirdi. Kaldıkı Türk şöven burjuvazisi çoğunluğa o kadar saygılıysa doğuda çoğunluğu oluşturan Kürtlerin aynı tür istemleri karşısında sergilediği vahşetin hasabını vermek zorundadır.

Diğer taraftan Ermeni sorununda burjuva propagandasını etkili kılmak için kitlelerin anti-emperyalist duygularına seslenmekten de geri kalınmıyor. Ermenilerin büyük devletlerin çıkarlarına, özellikle de İngiltere, Fransa ve Çarlık Rusya'sının kıskırtmalarına alet oldukları öne sürülüyor.

Bu da yine tarihsel gerçeklerin ters yüz edilme çabasıdır. En başta Ermenilerin ulusal boyuncuruktan kurtulma gibi tarihsel haklılığı olan bir istemleri tamamiyle göz ardı ediliyor ve sorun başkalarının kıskırtmasına bağlanıyor. Diğer taraftan o dönemde bütün küçük halklar büyük devletlerin boyunduruğundan kurtulmak için bunlar arasındaki çelişkilerden ve uluslararası konjonktürden yararlanmak durumundaydılar. Çünkü henüz yeryüzünde ulusal kurtuluş hareketlerinin dayanaabilecekleri bir ülke yoktu. Bütün Balkan ulusları bağımsızlıklarını bu yolla kazanmışlardır.

Öte yandan olayları meydana geldikleri tarih nedeniyle Türkiye Cumhuriyetine mal etmemiş ve onu sorumlu saymama gibi bir tutum da zaman zaman gösterilmektedir.

Bu dayanaksız iddia karşısında söylenecek şudur: İttihat ve Terakki hareketi bugünkü T. Cumhuriyetinin temeli ve harcıdır. Bu nedenle katliamın sorumlusu Türk burjuvazisi ve Kemalist kadrodur.

Kısacası Ermeni katliamı ve tehçiri tarihsel bir gerçektir ve Türk burjuvazisi bu yüz karası olayların sorumlusudur.

Konunun başında da söylediğimiz gibi faşizm; Ermeni sorununda komünistlerin açıklanmamış "gizli emelleri" olduğunu söyleyerek halka açıklanmamış hedefleri olduğu izlenimini yaratmaya çalışıyor.

Politika da entrika, faydacılık, halka karşı gizlilik burjuvazinin işidir. Komünistler ise her şeyden önce amaçlarının kitleler tarafından bilinçli olarak kavranmasına ihtiyaç duyarlar.

Ermeni sorununda da bizim tutumumuz açıktır: İlk olarak Ermeni halkının kendisine yapılan haksızlığın resmen kabul edilmesi için sürdürdüğü mücadeleyi destekliyoruz ve bu amaçla yeri geldikçe gerçekleri açıklamaya devam edeceğiz. Tarihe karışmış bir olay üzerinde ısrarın yararının olacağı sorulabilir. Hayır, Ermeni sorununda anti-şöven mücadelenin amacı noktası burasıdır. Şövenizmin en tartar örneklerini sergilediği halde turnundan kıl aldırmayan Türk burjuvazisine karşı bu mücadelenin önemini inkar edilemez.

Diğer taraftan topraklarında sürülmüş olan Ermeni halkına yurduna dönüş hakkı tanınmalıdır. Ermeni halkına yapılan tarihsel hakları telafi etmenin yolu budur.

Ayrıca sorunlundan da ibaret değildir. Bugün Türkiye Kürdistan'ında bir Ermeni ulusal azınlığın varlığı ve bunların haklı ulusal taleplerinin bulunduğu gerçektir. Ve bu talep Kürdistan devriminin gündeminde ve onun gelişme seyirine etki edilecek bir taleptir.

TKEP Kürdistan Özerk Örgütü kendi ait programında sorunu şöyle dile getirmektedir:

"Kürdistan'ın ilhakıyla birlikte, Arap, Azeri, Ermeni gibi azınlıklar da baskı altına alınarak Kürdistan'la beraber Türkiye'nin genel ekonomik, politik sistemi içine zorla dahil edilmişlerdir. Bu nedenle kendi yerel denetim, yürütme ve yargı organlarından yoksun bırakılmış, zora ve asimilasyona uğratılarak dil ve kültürleriyle eğitim, basın yayın, işyeri gibi hakları ellerinden alınmıştır.

"Kürdistan'da Arap, Azeri, Ermeni gibi ulusal azınlıkların kaderi, Kürt ulusunun kaderi ile iç içedir. Özgür ve demokratik bir Kürdistan yaratılmadan Arap, Azeri, Ermeni gibi azınlıkların kendi haklarına kavuşmaları mümkün değildir. Arap, Azeri, Ermeni azınlıkların bütün haklarına kavuşabilmeleri için proleterlerin, Kürt ve Türk proletaryasının oluşturduğu tek parti çatısı altında örgütlenmeleri, demokratik halk devrimi süreci ve mücadelesinde birleşmeleri zorunludur."

Kürdistan Özerk Örgütü programı bu degerlendirme ışığında Ermeniler de dahil azınlıklarla ilgili olarak bütün ulusal hakların tanınması, kendi dilleriyle serbestçe eğitim yapmaları, el konulan radyo ve televizyon istasyonlarından azınlıkların dilleriyle yayın yapılması gibi talep ve hedefler öne sürmektedir.

IRAK KÜRDİSTAN'INDA IKDP ENGELİ AŞILACAKTIR

Irak Kürdistan'ı Demokrat partisi'nin peşmergeleri bir kaç aydan beri İran Kürdistan'ına saldırmaktadırlar. Hem de gerici Humeyni rejiminin mollalarıyla beraber. Saldırlar sonucu, Irak Kürdistan'ındaki bazı yerleşim bölgelerini ele geçirebiliyorlar. Evet bildiğimiz gibi, Humeyni iktidara geldiğinden beri İran Kürdistan'ındaki devrimci-demokratik güçlerle sürekli savaş halindeydi. Kürdistan'a karşı bir çok askeri hareket düzenlenmesine rağmen başarılı olunamamış, Kürt halkına boyun eğdirilememişti. Yakın zamana kadar Kürdistan'ın pek çok yerinde merkezi hükümetin otoritesinden bahsedilemezdi. İşte böyle bir noktada IKDP Humeyni rejiminden yardımını esirgemedi.

Herşeyden evvel bu saldırıyı kınıyor ve lanetliyoruz. Hangi gerekçeyle olursa olsun İran Kürdistan'ındaki ulusal demokratik mücadeleyi baltalamak, sârlarını bozmak; emperyalizme, Humeyni gericiliğine ve ırkçı Irak Baas iktidarına hizmet etmekten başka bir sonuca ulaşmaz. Ancak Kürt ulusal davasının karşısında olanlar ya da ihanet yolunda karar kılmış olanlar böyle davranabilirler.

Nitekim bu yolda karar kılmış olan IKDP de Baas iktidarının savaş nedeniyle zayıf bir durumda olduğu bir sırada koşulları değerlendirip Irak Kürdistan'ındaki mücadeleyi geliştireceğine (ki bu yolu seçmenin anlamı Kürt ulusal davasına sırt dönerek Baas'la işbirliğini pekiştirmektir) başka bir parçadaki mücadeleye, İran Kürdistan'ındaki mücadeleye saldırmaktadır. Bu da Kürt ulusal hareketinin nispeten demokratik temellerde gelişmesine ve bunun Irak Kürdistan'ını da etkilemesine dayılan korkunun bir sonucudur. Bu korku IKDP'ni Humeyni gericiliğiyle de işbirliğine itmiştir. Bütün bunlar IKDP'nin işbirlikçi niteliğinin, emperyalizmin ve ezen ulusların piyonu olma rolünün artık nasıl geri dönüşes biçimde kesinlik kazandığının somut birer ifadesidir.

IKDP'nin emperyalizmin ve ırkçı-gerici Irak Baas iktidarının aleti olması ilk değildir. Bir süreden beri, özellikle 1975'lerden bu yana bu tür oyunların uygulayıcısı olmuştur. Onun bu tür oyunların uygulayıcısı konumuna düşmesinin başlıca nedenleri kısaca şudur:

IKDP tarihi, aynı zamanda onun dünden bu yana giderek gericileştiğine tanıklık eder. Özellikle 1975 ihaneti ve yenilgisi, I-

KDP'nin gerici yüzünü iyiden iyiye süsüne çıkarmıştır. Daha sonra IKDP'nin kendisi de itiraf ederek doğrulamıştır. Fakat tüm bu olup bitenlerden sonra, aynı güçlerin IKDP'yi yeni ve daha ileri bir perspektifle dirilmeleri, devrimci ve demokratik bir doğrultuya sokmaları mümkün değildir. Çünkü IKDP; artık iyice yozlaşıp gericileşen egemen güçlerin politik örgütüydü. Bu

İran'ın Humeyni kuvvetleri ile savaşan Kürtlerin elinde tanklar ve ağır silahlar bulunduğu. Fotoğrafta bir tankın altında gövdeni Kürt askerleri de görülmektedir. (1975)

egemen güçler artık sınıf mücadelesinin diyalektiğinin ve tarihsel akışının çoktandır bir kenara attığı döküntülerdi. IKDP'nin ortaya attığı bütün "yeni stratejiler" e rağmen bu gerçek hiç bir zaman değişmedi. Çünkü son yıllarda emperyalizme iyice yaslanmıştı ve "yeni stratejiler" le diriltilmesi de ancak emperyalizm vasıtasıyla olabilirdi.

IKDP bu yapısından dolayıdır ki, Irak Kürdistan'ında yeni doğan devrimci güçlere karşı da saldırgan bir tutum takınmıştır. 1975 yenilgisi ve ihanetinden sonra Kürdistan'da devrimci hareketler de doğmaya başlamıştır. Aynı süreçte Kürt egemen güçleri de "ulusal" özelliklerini önemli ölçüde yitirerek karşı-devrimci bir konuma girmişlerdir. Irak Kürdistan'ında yeni doğmakta olan devrimci hareketler zayıf olmakla beraber burjuva milileyetçiliğini aşma gayretleri içinde olmuş ve giderek Irak genel devrim hareketinin uyumlu bir parçası haline gelmektedir. İşte IKDP; niteliği gereği bu yeni oluşumu parçalama görevini de üstlenerek halklar arasında sağlanmış ya çalışılan güveni sarsma gayretlerinden de hiç geri durmamıştır. **KÜRDİSTAN'IN HER PARÇASINDA MÜCADELE KENDİ ÖZGÜLLÜĞÜ İÇİNDE GELİŞECEKTİR**

Diğer bir çok olay gibi bu olay da aslında Kürdistan'ın somut gerçeğinin doğru kavranmasını sağlayacak uyarıları kendi içinde taşımaktadır. Bu olayın doğruladığı en temel gerçek şudur: Ulusal engi gibi ortak bir yönün dışında Kürdistan'ın her biri parçası, oradaki mücadelenin nesnel temelini oluşturan ve gelişim dinamiğini belirleyen farklı süreçlerden geçmekte ve kendisine özgü ekonomik, toplumsal ve siyasal koşullara sahip bulunmaktadır. Farklılıkların ortak yanın çok ilerisine geçtiği günümüz de tek geçerli ve tutarlı yol her parçanın içinde yer aldığı bütünle ortak bir kurtuluş mücadelesi sürdürmesidir.

DIYABAKIR'DAN BİR MEKTUP

Ankeri-faşist cunta daha ilk günde işçi sınıfımızın bütün haklarını ortadan kaldırdı. Sendikalarımızın hepsini bir bildiriyle kapattı. Türk-İş ise cuntaya kayıtsız şartsız boyun eğdiği için kapatılmadı. Fakat faşist cunta kendisine tam olarak teslim olan Türk-İş'e dahi sendikal faaliyeti yasakladı. Dolayısıyla biz işçiler, kendi ekonomik demokratik mücadele gerekliliklerinden mahrum kaldık.

Önceki sendikalarımız, işçilerin bilinçli birliğini temsil etmiyorlardı. Sınıf sendikacılığı temelinde dayanmaktaydılar. Bunun için, faşist cunta, tek bir bildiriyle bütün haklarımızı rahatlıkla ortadan kaldirabildi. Geçmiş dönemde, ayrıca henüz siyasi birliğimizi de oluşturmamıştık. Sınıfımızın partisi etrafında birleşip, faşist yönetimin karşısına kendi siyasi gücümüzü koyamadık. Bütün bunlardan dolayıdır ki en devrimci sınıf olduğumuz halde, ne faşist cuntaya karşı gelebildik, ne de birliğimizi burjuvazinin baskıları altında sürdürebildik. Bunun karşısında faşist cunta, her çeşit çığ dışı baskılarını kolaylıkla uygulayabiliyor.

Buna bağlı olarak faşist cunta, alınan hakların yeniden alınması mücadelesinde işçilerin birliğini engellemek için her çabayı da sarfediyor. Bilinçli işçileri sindirmek için onları tehdit ediyor. Onları mücadeleden ayrı tutmaya çalışıyor. Cunta işçileri birlikten yoksun bırakmak için hiç bir uygulamadan geri kalmıyor. Uzak durumundaki usta başlar, şefler faşist cuntadan aldıkları emirlere uygun olarak işçilerin örgütsüzlüğünden, dağınlığından ve mücadele birliklerinin yokluğundan cesaret alarak işçilere her türlü hakareti yapmaktadırlar. Usta başları ve şefler, işçileri mesai dışı ücretsiz çalışmaya zorlamaktadır. Çalışmak istemeyenler ise "sıkıyönetime verme" ile tehdit edilmektedir. Boş bahanelerle işçiler disiplinle verilmekte, sürgün ya da işten atılmakla tehdit edilmektedir.

Bunun en son örnekleri Diyarbakır'da Et-balık Kurumu ve Türkiye Petrollerinde olmuştur. Türkiye Petrollerinde faşist

şeflerden biri ustabaşlarına şu talimatı veriyor: "İşçileri dövün, sövün ve çalıştırın" Yine bu işyerinde bir işçi, mühendisin günlük gazetesini "izinsiz" okuduğu için disiplin kuruluna verilerek sürgün edilmiştir. Ayrıca işbaşında "cturdun", "uyudun" gibi boş bahanelerle işçiler disiplin kuruluna verilmektedir.

Et-Balık Kurumunda da işçiler mesai dışı ücretsiz çalışmaya zorlanıyor. Çalışmak istemeyen işçiler sıkıyönetime vermekle tehdit ediliyor. Bu ve benzeri olaylar her tarafta oluyor. Bölgemizin diğer işyerleri de aynı baskılarla yüzyüzedirler. Faşist cunta ve onun uşakları ustabaşı ve şefler işçilerin mücadele birliğinin olmayışından cesaret alıyorlar. Onlar da biliyorlarki bugün işçilerin kendi aralarında bir birliği yoktur. Bu nedenle tek tek işçilere yapılan baskılar karşısında, nasıl olsa diğer işçiler kendi arkadaşlarına sahip çıkamaz hesabına dayanıyorlar. Ve tek tek işçilerinde mücadelesinin bir işe yaramayacağını iyi biliyor ve hesaplıyorlar. Evet bu doğrudur. Tek tek işçilerin mücadelesi pek bir anlam ifade etmez. Ama işçilerin mücadele birliği çok şey ifade eder.

İşçi arkadaşlar!

Şunu unutmayalım ki bugün arkadaşımıza yapılan hakaret ve haksızlıklar yarın bize mutlaka yapılacaktır. Bu nedenle gerek gaspedilen haklarımızı geri almak, korumak ve gerekse yenilerini elde etmek için tek çıkar yol işçiler arasında mücadele birliğinin sağlanmasıdır. Bugün baskı, hakaret ve haksızlıklara karşı mücadele etmek, hepimiz için artık bir onur meselesi olmuştur. Ayaklar altına alınmış onurumuzu kurtarmak ve kendi sınıfsal gücümüzü dosta düşmana göstermek zorundayız. Bunun için her şeyden önce sorunlarımıza birlikte çözüm yolları bulmak ve birlikte mücadele etmek bir insanlık görevidir.

KAHROLSUN ASKERİ-FAŞİST CUNTA !

YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ !

Diyarbakır'dan Bir İşçi

Jİ DIYABEKİR MEKTÜBEK

Cunta faşista leşkeri, hin jî roja ewil ve hemû mawên çinamey karkeran jî ortê rakir. Hemû sendigêne, bî belawokeki girt. Türk-İş jî bo bê geyd û şert jî cuntayê re stê xwarkiribû nehat girtir. Lê bg lê cunta faşist jî Türk-İş'a ku tam teslim biye jî, fealiyeta sendigayi gedexekir. Li vegerê em karker, jî hîlbêrinen tekoşina ekonomik-demokratik mehrûman.

Sendiqayên mev berê, yekitiya zanayiya karkeran temsil dikirin. Ne sparti acasê sendiqayiya çini n. Bo vê cunta faşist bî yek belawokeki hemûmafên me bî riheti jî ortê rakir. Wekadî jî, di dema derbas

buye de me kin yekitiya xwey siyasi jî daneanibû. Li dora partiya çina xwe, em ne bûbûn yek û me li hember idara faşista burjuvazi hoza xwe siyasi daneani. Sedemi van hemûyan, qî kwas jî en çina şoreşker emîn jî, em ne li hember cunta faşist derketin û ne jî me yekitiya bê icazeta burjuvazi domand. Li hember vê cunta faşist, hemû hokeriyên xwey di jî-dême bî riheti meşine.

Cunta faşist, di tekoşina mafên kû hatine rakirin, jî nûve bê stendinde, bo yekitiya tekoşina karkeran, bê sekinandin hemû xebatê serfêdike. Bo karkerên zana hezm

(Dewama vê li rupelê 14'ye)

PETROL İŞÇİLERİ SESLENİYOR

12 Eylül hareketinden sonra Petrol-İş yöneticileri TPAO giriş kapısından içeri girişleri yasaklandı. Kamp yerlerine girişleri yasaklandı. Yani tüm sendikal haklar ayaklar altına alındı. Sendikamızın her girişimine işveren sırtını çevirerek cevap vermiyor. Şu durumda Petrol-İş ha var ha yok gibi

Toplu iş sözleşmelerinde 12 Eylül'den önce 500 lira veren işveren daha sonra bu günlük ücreti fazla buluyordu. Diğer taraf tan aynı işyerinde çalışan işçiler farklı ücretler almakta, % 70'lik zammın eklendiği ücretler çapraşık bir tablo ortaya koymaktadır. Bir işçi 300 lira ücret alır ken diğeri 300 lira alabilmektedir

12 Eylül'den sonra bazı servislerin işçilere açık olan kapıları kapatıldı. Gaye işe giderken uzak yerden uzun mesafe aldirmek. İşçiyi evinden erken çıkmaya zorlamaktır. Bazı servislerde mesai 8'de başladığı halde işçiler 7. 30'da gelmeye zorlanıyorlar.

Sondaj işçileri için en büyük dert sürgündür. Çoğunun evi Batman'da olduğu, çocukları burada okula gittiği halde, işveren en küçük bir bahaneyle sürgün fermanı hazırlamaktadır. Hiç bir sondeji seseni kimseye duyuramamaktadır.

Disiplin kuruluna sendikacılar sokulmuyor. Bu münasebetle işveren istediği cezaı verebiliyor. Disipline düşme korkusuyla işçilere istediklerini yaptırmaya çalışıyorlar.

Adıyaman, Nusaybin, Dört Yol, Diyarbakır ve Batman'da üretim ve sondaj gibi kamplarda, servis arabası ile iş yerine gidenler, işverenin temin edebileceği bir vasıta ile işine gider. Bu vasıtalar genellikle çok berbat oluyorlar ve işçiler sürü gibi dolduruluyorlar

Daha önce rafineri, üretim, sondaj, makine bakım ve diğer servislerde çalışanları, taşıyan araçlar içeriye kadar bırakıyorlardı. Şimdi ise giriş kapısında bırakılıp yağmurda ve soğukta yürümek zorunda bırakılıyor

ÖĞRETMEN KIYIMI SÜRÜYOR

Öğretmen kıyımı sürüyor. Faşist dikta törlük öğretmen kitlesini yıldırarak etkili bir devrimci ve demokratik güç olmak tan çıkarmaya çalışıyor. Bir yandan da onlardan öç alıyor.

Milli eğitim bakanlığı bünyesinde, iki genelrin yönetiminde çalışan Atama, Yer Değiştirme Genel Müdürlüğü öğretmenleri dama taşı gibi oynatmaya bir kısmının ise görevine son vermeye devam ediyor.

Rotasyon sistemine uygun olarak ya da şişkinlikleri giderme bahanesiyle iller-

DİLİ Mİ

Dilê min dilki enge
Sala wi qediya bê denge
Payız bû derba faşist hat
Zulm û birçifti bû qat qat
Ewr ki reş hani ser welat

Dilê min dilki sare
Sala wi qediya bêçare
Payıza bêxêr disa hat
Bela bela lî ser welat
Em seknandine bê xebat

Dilê min dilki kule
Sala wi qediya dinale
Karker, gundi, demoqrat
Bese êdi bîkîn xebat
Bra faşizm nemine lî welat

Dilê min dilki xweşe
Sala wi qediya nexweşe
Niviskarim, çekin civat
Tev bihevêre bîkîn xebat
Cephe vekin lî ser welat

Niviskar

Şöferler için en büyük dert bakım ve kontrolleri iyi yapılmayan araçların yollarda şaft atması, tekerlek patlaması, rot çıkması gibi tehlikeli arızalara yol açmasıdır.

İş güvenliği, işçinin can güvenliğini kontrol etmekle görevli olduğu halde işyerlerine gelmemektedir. Kamplarda yedek araç ve ilk yardım malzemesi genellikle bulunmamaktadır. İş kazası geçirildiğinde, ustabaşının ya da mühendisin arabasını almak için adeta onlara yalvarma durumu olmaktadır.

Mazot, gaz, vs. üreten bizler kışın soğukta bu maddeleri bulamıyoruz.

Rafinerinin bakımı iyi yapılmamakta, eskimiş parçalar zamanında değiştirilmemektedir. Onun için işçisi ve halkı her an korku içinde yaşamaktadır. Daha geçenlerde bakımı yapılmamış eski bir büyük tankın infilak etmesi yüzünden Batman kül olaktan şans eseri kurtuldu.

Batman'dan Bir Grup Rafineri İşçisi

den listeler istenmekte, yerel yönetimler de bilinçli bir "seyrekleştirme" taktiğine uygun olarak listelere hazırlanmaktadır. Orta öğretimde çocukları bulunan öğretmenler orta öğretimin bulunmadığı ücra köşelere sürülmektedir. En basit yasal olanakların dahi kullanılması engellenmektedir. Hasta olursa bile rapor, mazeretli olursa bile izin hakkı kullanılmıyor.

Faşizmin yerel yönetimleri de öğretmenlerden hınçlarını almak için adeta bir (Devamı s. 13'de)

VÊ ZIVISTANE XELKÊ DIYARBEKİR BÊ ARDÛ HAT HIŞTIN...

Bûrjûvaziye serdestê CT, dest danîye ser hemû serweta Kurdistan û sermiyanê xwe qat bi qat zêde dike. Bî bavê xwey emperyalistan rê, kaniyê zenginiyê Kurdistan û Tirkîyê bî salan dimijan. Xelkê keşkirê Kurdistan ji di vê dema atomê de ber bî sefaletê, tûnebuniyê û cehaletê tam dide. Xelkê Kurdistan ji salan virda di bin sul ma netaweyê de xwe bî xwe di nava pîrsan de hathîştin. Bûrjûvaziye CT, li hember en tevgerê milli har dibe, derhal tedbire distîne. Lê belê, xelkê Kurd, ji salan ve wê latê wi tê tasikîrîn, xwestinê wani sosyali tê pişt qhkirîn. Ji salan virda xelkê Kurd, ji hemû nimetê sosyali mehrûm, di nava pîrsan de bî serê xwe hatiye sekinandin. Ji alî xizmeta ekonomî, çandeyî û sosyali ve adeti hatiye ji birkîrîn. Misal ku li hember mijandina kaniyê zenginiyê Kurdistan, petrol, enerji, komîr ûwd gelek qund qesabê û bajarên Kurdistan, hin ji bê rê, bê av, bê alatiyê û bê ardune. Dewleta CT vekîrîna van pîrsan li alîkî, xelkê di nava pîrsande di hêlê û hin ji pê nay ser, xelkê di nava pîrsande li hember hev di sekinîne. Dewlet û hemû avayên weji, di kevin pozîsyona "bêterefî" wê "alî xelkê" Ev politîqa, bî salan li Kurdistanê tê meçandin. Di vê mewziyê de, en misala nû be ardûtiya xelkê Diyarbekîr û tevgera belediye.

Li hember hemû sarbûna zivîstana Diyarbekîr, xelkê hin ji ardûyê xwe temîn ne kirîye. Di virda şûncê Albayê faşîstê reisê belediye gelek mezîne. Feqet albayê faşîst, bî teqtîka ku seri lê xîstîye, xwe da ye veşartî û pêre ji min ku li "alî xelkê" xwe nişandide. Tiştê ku belediye dike eve.

Ayekî: Frotîna komîrê xusûsi daye sekinandin, feqet ew bî xwe komîrê nafroşê.

Adudiya: Ezînq froşe ku raişê hindîk dibînin û xelkê li hember hev hiştîye şê. Wiha ji, belediye xwe ji ortê kîşandiye, xelkê ezînqfroş li hember hev hiştîye. Şûncê belediye li meydane ye. Madem ku frotîna komîrê xusûsi yasax kirîye û madem ezînqfroş bo ku raişê hindîk dibînin frotanê nakî, wê gave tu çîma komîrê û ezînqga nayî û nafroşî xelkê? Ev ne wezîfa belediye ye? Şê meh buhar, şê meh havîn, û meh ji payîz, tam neh meh darbaş bû. Di vî wextî de belediye çî kar dikîr? Hal eve ku, goya wezîfa belediye, ji xelkê re xizmet bike. Madem ku, xelkê di nava pîrsan de bî serê xwe tê hiştin û an ji li hember

pîrsan bêdenq tê sekinandin, vê wextê tu iceba hebûna belediye nake.

Hal eve ku, Hezro, Cizîrê, Şîrnaxê û Sî lopi tiye komîre. De te tîra xelkê komîr bî anîna û erzan bî frotîna xelkê, ma wê çî bî te bihatana? Na, belediye işê wiha nake. Dewleta Cumhuriyeta Tirk, ancax vê komîrê, bî qamyona, bî tîrêna, bar bî bar bive roave ûbo vê xizmet bike. Dewleta CT, ji salan virda, li Kurdistanê vê politîqayê di meşîne. Bî hatîna cunta faşîst re, belediye ji bûne avayîyen dewletê û ew ji li hember xelkê vê politîqayê dajon. Reîse belediya Diyarbekîr, albayê faşîst ji vê rêyê taqîbdike. Ji alî bertîl xwarîne de di serre kes tune ye. Mîna berter, hemal hemû esnafên biçûk, ji destê belediye nî zanî wê çîbîkî. Şebeka elatîrika bajêr xerabeye, tertîbata qenalîzasyonê kême, av tîr nake, rê hemû xerabene. Belediye şîna çekîrîna vana, bo heykelê û rîsmê Atatîrk milyona xerç dike. Çîma ku pêncî sal berê Atatîrk pê xîtiye Diyarbekîr, ji xemlandina farxona trêne re bî sedhezaran xerç dike. Beden'a diroki hemû hilweşiya dest nade, çîma ku rojkê hespê Atatîrk lê girê dane bo restorosyona axwê, bî hezaran betal ke ne, çîma hîn van tiştê beradayî dîkî derhal tê bî "şûncê bîlûcîlûk'e" bî salan di hepsxanên de bê rîzandî. Reîse belediye faşîst û dewleta wi CT, li diyarbekîr û li hemû Kurdistanê vê niha û heta ku ev pêrgal hebe ji hatiye domandin û wê bê domandin.

Xelkê Diyarbekîr, Hemû Xelkê Keşkirê Kurdistan!

Heta ku pêrgal hebe, medîtu ku pîrsan me ji xelas nabî. Asasê pîrsan me, ji îlhaqa Kurdistanê ji pêrgala kapîtalîst derdîbî. Bî vê sedemê, li hember ordî, polis, cendîrme û qumandoyê dewleta CT û li hember hemû avayê vê gere em bî hev re tekoşîne bîdî.

Oedera mîlletê xwe û çîna xwe gere em bî desxî. Ancax wê gavê pîrsan me wê bî rakîrîn û ancax wê gave emê bî gîjîn Kurdistan'ek Azad Demokratîk û bê zulmê, zor.

Jî Diyarbekîr alî karekî Dengê Kurdistan

Öğretmen kıymı...

yarış içindeler. Milli eğitim müdürlerinin başkanlığında kurulan ekipler köylere baskınlar yapmaktadırlar. Bu baskınlar genellikle mesainin son dakikalarına denk getirilmekte, dakika hesaplarıyla öğretmenler hakkında tahkikat açılmaktadır.

Son günlerde, bu yolla Diyarbakır ve çevresinde 226 öğretmen hakkında tahkikat

açılmıştır. Diğer taraftan 12 Eylül önce sinde faşist saldırılara karşı çeşitli protesto eylemlerine katılmış öğretmenler hakkında hem idari hem de adli dava açılmaktadır. Bu yolla pek çok kişiye çeşitli idari cezalar verildi. Adli davalar ise sürüyor.

Bir Eğitim Emekçisi

KÜRT ULUSUNUN TALEBİ...

rak savıncasına sırazılıyor, "devlete yardım" adı altında halktan zorla para alınarak malına el konuluyor, vs. vs... Tüm bunlara rağmen halkın canı ve malı korunur mu? Doğrudur, Türk ordusu canı ve malı koruyor ama Kürt işçisi, köylüsü, esnafı, aydınını değil, egemen sınıfların canlarını ve mallarını koruyor. Halkın korunacak kadar malı zaten yoktur. Ama sömürücü sınıfların, halktan korunacak (halkın olupta bu gün halkın elinde olmayan) çok malları ve tatlı canları vardır. Türk ordusu bunların can ve mallarını halka karşı koruyor.

Türk ordusunun "vatanın bölünmezliğini dışardan gelebilecek saldırılardan koruduğu" sözleri de adi bir yalandır. Senelerdir Sovyetlerin saldırılarından bahsedilip, bugün yarın saldırı olacak deyip durdular. Sovyetlerin Kürdistan'a saldıracağı yalenini sürekli canlı tutarak kendi işgallerini halkın gözünden saklamayı amaçlıyorlar. Kürdistan'ı işgal eden ve yarın daha büyük saldırılara hazırlanan TC. devletinin kendisidir. Kürdistan'ı senelerdir

Faşizm mücadelemizi durduramayacaktır.

Bugün Kürdistan'da gelişen ulusal ve sınıfsal mücadele, kendi içindeki bütün hata ve zaafılarına rağmen, mevcut sermaye düzenini ve onun bekçisi TC. devletini kökünden sarsmıştır. Faşist cuntanın bugünkü başarısında devrimci hareketin kendi içinde örgütlü ve birleşik bir güçten yoksun oluşunun büyük payı vardır. Ama mevcut dağınlık ve örgütsüzlük daha fazla devam etmeyecektir. Bunu faşist cunta sonrası gelişmelerden ders çıkaran tek tek devrimci hareketler hem de genel olarak devrimci hareketin girdiği olgunluk ve birlik evresi zorunlu kılmaktadır. Dolaysıyla, bugün tüm hata ve eksiklikleriyle temellerini sarstığı TC. devletini, yarın kendi içindeki zaafılarını aşmış ve Türkiye genelindeki mücadele ile birleşik ve örgütlü hareket eden Kürdistan'daki devrim mücadelesi, mutlaka yıkacaktır. ÖZGÜR VE DEMOKRATİK KÜRDİSTAN'ı mutlaka yaratacaktır.

Baskı altındaki her ulus gibi, Kürt ulusu da varolduğu sürece, baskı ve zorbalıkla ulusal varlığı yok edilemeyeceğinden kurtuluş mücadelesi de asla yokedilemeyecektir. Egemen güçlerce darbe vurulabilir, geriletilebilir, ama yokedilemez. Kürdistan'

emperyalizmin ve ve Türk egemen güçlerinin çıkarları doğrultusunda işgal eden ve işgale karşı direnen, mücadele eden Kürt halkına karşı savaşan Türkiye devleti ve onun ordusunun kendisidir.

Sonuç olarak, Türk ordusunun egemen sömürücü sınıfların mal ve canlarını koruduğunu, bugün devam eden sınıf mücadelesinin kendisi ortaya koymaktadır. Emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin sadık bekçiliğini üstlenen bugünkü faşist cunta; egemen güçlerin düzenlerini kökünden sarsan ve genel mücadelenin önemli bir parçasını oluşturan Kürdistan'daki ulusal ve sınıfsal mücadeleye daha bir kin ve hırsla saldırmaktadır. Yarın saldırılarını daha yoğunlaştırmak, daha büyük kitle katliamlarına ve jenosidlere girişiminin hazırlığı içerisindedir. Faşist cunta, işte bu hain planlarını gerçekleştirmek için, ikinci orduyu Kürdistan'a getiriyor.

da da bugün olan budur. Darbe yemiş belli ölçüde geriletilmiş olan ulusal ve sınıfsal mücadele, yarın mutlaka daha güçlü bir şekilde gelişecek ve halk hareketleriyle faşizmi ezecektir.

Elbetteki yarının güçlü halk hareketlerine varmanın yolu, bugünden önmümüzdeki yoğun görevleri yerine getirmekten geçer. Bu görevleri bütün olarak yerine getireceğiz. Ama yarının görevlerini yerine getirmek için, bugünkü görevleri fiilen adım adım gerçekleştirmek zorundayız. İşçilere, köylülere, aydınlara, gençliğe evet yarının bilincinde olan herkese daha fazla görev düşüyor.

Bugünden yerine getirmemiş gereken çok yönlü görevlerden biri de, faşist cuntanın Kürdistan'a ilişkin hain planın en geniş kamuoyuna iletmeğidir. Halkı bu konuda şimdiden aydınlatmaktır. Siyasi olduğu kadar halkı fiilen de yarınki savaşa hazırlamak, örgütlemek ve silahlandırmaktır.

Görevlerimiz ağır ve zordur, ama mücadelemiz şanlı ve şerefliydir, şanlı ve şerefli olduğu kadar zorunludur da...

J1 DIYARBEKİR...

bike, wan her roj tehdit dike. Bo ku wan j1 tekoşına vegetine dı kebite. Cûnta faşist, bo kû karkeran j1 yekitiyê mehrûm bikê, j1 tu biharanına j1 para namine. Serhoste û şefên xulam l1 gora emrê ku j1 cunta faşist distinin û her texire heqretan l1 karkeran dîkin. Serhoste û şef, xeyri mesaiyê û bê yewniye karkeran didin kebitandin. E kû naxwazın bikebitin j1, b1 "dai-na idara urfî" tehdit dîbin. B1 manê vala karkeran didin disiplinê sürgün an j1 b1

j1kar avêtina tên tehditkîrîn.

Misalê vana dawî j1 l1 diyarbekîr, d1 Avaya Qost masîya û l1 petrolên Tîrkîyê çê bûn. L1 petrolên Tîrkîyê şefkî faşist, j1 serhostanre vê talimê dîdê" l1 karkeran xî, cêra bîkîn kebitîn" Disalî vê cixê batê karkerê, boku "bê misade" rojnana ma handîz xwendîye ew dan avaya disiplinê û sürgün kîrîn. Wekîdî j1 b1 manê vahî mîna "tu rûnîstî", "tu razayî" karkeran didin avaya disiplinê. (Dewama wê l1 rupelê 15'ye)

KWESTINA MILLETÊ KURD..

bihev tê giradên û en horeriyê bêheysiye-
ti tê kirin. Dî dawîya zulm û ezîyetê ne-
mayî de, çekê insanan tê standin û mîdfe
tên hiştin. Lî ser navê "alîkariya dewle-
tê", bî zôr pere tê standin û lî ser malê
xelkê dest tê danin, ûwd, ûwd... Lî hember
van hemûya, mal û canê xelkê tê parastin?
Raste, ordiya Tirk can û mal dî parizine
lê belê ne ê karker, gundi, esnaf û rewşen-
birê Kurd, feqet can û malê çinên serdest
dî parizine. Jixwe tu malê xelkêyi paraz-
tinê tuneye. Lê belê, lî hember xelkê qe-
lek malê çinên mîjûya (ku ew malê xelkêye
feqet hin ne ketiye destê xelkê) û canê
wanî şêrin î bî parastin heye. Ordîya Tirk
canû malê vana lî hember xelkê dî parazi-
ne.

Gotina ku Ordîya Tirk "hevneqetaniya
weten jî êrişê derve dî parazine" jî rû-
reşiyek mezine. Bî salaq behsa êrişê Sov-
yet dikin, iro-sibê wê êriş bike. Heyalen
êrişê Sovyet tum sax dî hêlin, dî virde aq-
manca ku îşxala xwe jî ber çavê xelkê ve-
şêrin dane. E ku Kurdistan kirîye

Faşîzm Nîkare Tekoşîna mê Bîsekînine.

Iro, tekoşîna çini û neteweyîya lî Kur-
distan'ê freh bûbû, lî hember hemû kêmanî
yan jî, pîrgala sermîyan û bekçiyê wê dew-
leta CT jî kok ve hejandibû, jî heqderne-
ketina cunta faşîsta iro de, para kêmanî û
bê honêkiya tekoşîna şoreşgerî gelek me-
zine. Lê belê ev belabûnî û bê honêki wê
pîr dom neke. Ev çêbûnê pîştî cûntî fa-
şîst, hereketên şoreşgerî ku jê derz girtî-
ne û him jî hereketa şoreşgerî ku ketiye
dema bahîye û yekîtîye ve tê mecbûrkirin.
Lî vegerê, pîştî ku hereketa şoreşgerî hem
ber gelek kêmanîyê xwe asasê dewleta CT.
hezand, sibê ku dî nava xwe de yekîtî ho-
nêkiyê deyne û bî hereketa umûmîya Tirkî-
yê re bî yekbe, wê bî şîk dewleta CT jî
kok ve xerabike, û wê karibe KURDISTAN'ÊK
AZAD U DEMOKRATİK AVA BIKÊ.

Mîna her milleti, milletê Kurd jî heta
ku hebe, bî hokerî û bî zulmê kes nîkane
hebûna wîy millî rake, pîre jî tekoşîna xê
lasiya wî jî eslen wê ney tunekirin. Dibe
ku jî alî hozên serdest ve dert lêkevin,
hînkî jî parê bikeve, lê belê nay tunakî-

Jî Diyarbekir.

Lî Avaya Gost-Masiya jî dixwazin ku
bî zor xeyrî mesaiyê û bî yewmîye karker-
ran bîdîn xebitandin. Karkerên ku naxwazin
bî xebitîn jî, bî "dîna idara orfî" dewamî
tên tehdîtkirin. Bûnê wîha û ê wek van lî
hemû derê tîkî bîkaranin. Lî cixebaten dora
me hemûyan jî, lî hember zordestiyên wîha
ve rû bî rûne. Cunta faşîst û xulamê wê
serhoste û şef jî bî yekîtîya tekoşîna
karkeran cesaret distinin. Ew jî baş zanin
ku, iro dî nava karkeran de yekîtîyek tûng
ye. Bî vî sedemê, xwe spartîne hesabê ku çî
wa hebe hemberî yek bî yek zordestiya lî
ser karkeran, karkerên qîn nîhasîn lî heva
lê xwe xwedî derkevin. U baş zanin ku, te-
koşîna van yek, yek karkeran jî tu îşî re
nabe û vî dî hesabînin. Belê ev raste. Te-
koşîna yek, yek karkeran tu manê îfede na-

û ê ku sibê xwe jî bo êrişê mezîn hazır
dike dewleta CT'ke. E ku bo menfîetên em-
peryalîzmê û hozên serdestên Tirk. Kurdis-
tan îşxalê kirîye û ê ku tekoşîna xelkê
Kurd alî hember îşxalê dî pelçiqîne û pî-
re şer dîke, dewleta Tirk û ordîya wî bîx-
weye.

Bî kurtî, ordîya Tirk mal û canê çinên
mêzokên serdest dî parizine û ev jî, jî alî
tekoşîna çini ya ku tê domandin vî der-
ketiye rastê. Cûnta faşîst, iro ku bî sîd-
qane bekçîtiya emperyalîzmê'ê nîvekarê
wêy dorî lî xwe barkirîye, bî kin û xîrsek
mezîn êrişî tekoşîna xelkê Kurdistan'a çî
nî û neteweyî dîke, ku ev tekoşîna dî te-
koşîna umûmî de likî mezîn girtiye û
pîrgala hozên serdest jî kokve dî he-
zine. Sibê wê êrişê xwe mîn jî zêde
bike û dî hazîriya pîrkîrîna jenosîd û
qetliyaman daye. Cûnta faşîst bo van
mîramên xwe bî cîbine ordîya duyem tî
ne Kurdistan'ê

rîn. Iro ê'ku lî Kurdistan'e bûne evîn: Te-
koşîna çini û millî derb xwarîne, qîsmen jî
parre ketiye, feqet sibê mîtleq wê hin jî
quwet bigre û bî vî şîkî jî, wê jî alî he-
reketa xelkê ve faşîzm bî pelçiqandin.

Helbet roye qîhîştina xelkê dî bî cî-
anîna wezîfê qranî ku iro lî berme seki-
nandîne berbasdibe, Emê yan wezîfa, hemû
xelk bî çîbinîn. Lê belê, bo cîanîna wezî-
fe sibê, gere em wezîfe iro bî gav, bî gav
bî çîbinîn. Lî ser karkeran, gundiyan, esna-
fan, rewşenbîran û xortan bî kurtî lî ser
hemû kesê zana wezîfa giran hene.

Dî nava gelek wezîfen lî berme seki-
nandîne de, yek jî wan iro eve: Pîlanê xa-
nîne cunta faşîst ku lî Kurdistan'e bî cî-
tîne, lî ber çavê xelkê gere baş bî raxîs-
tîn. Dî vî mewzûyê de jî nîhavâ gere xelk
bî ronîkîrîn. Him jî alî sîyasî ve û hem
jî, bo şerê sibê xelkê bî hazîrkîrîn, bî ho-
nekkîrîn û bîçekîrîn.

Wezîfe me, gran'û zorîn, lê belê te-
koşîna me, bî şan û şerefe. Bî qanda ku bî
şan û şerefe, mecbûriye jî...

ke. Lê belê yekîtîya tekoşîna karkeran ge-
lek tîştan îfade dîke.

Hevalên Karker !

Vêya jî bir nekin ku, iro zulmî zordest-
tîyên lî hevalên me dîbîn, bî şîk wê sibê
lî me jî bîve. Bî van sedemânî gere bo ste-
dîna mafên mey xesbkîrî, paraztîna wan û bî
dest xîstîna mafên nû, dî nava karkerande
danîna yekîtîya tekoşîne mecbûriye. Iro lî
hember hokerî, bêheqî û heqaretan, dîna te-
koşîne, bo me hemû karkeran êdî bîye pîrsek
heysiye. Em mecbûrîn, heysiya xwey ku ketî
ye nava piya xelaskîn û quweta xwey çîni
şanî dost û dijman bîdîn. Bo vî yekê, ewlî
hertîştî, sî pîrsen re, bîhevîre dîtîna rêya
derketîne û dîna tekoşîna bîhevîre, wezî-
fêk mey mînovtîyê ye.

Karkerak Jî Diyarbekir

KÜRT ULUSUNUN TALEBİ KÜRDİSTAN'DAN TÜM FAŞİST MILİTARİST GÜÇLERİN SÖKÜLÜP DAĞITILMASIDIR !

Kendi kendini devlet başkanı ilan eden Evren faşisti, Malatya'da ilginç açıklamalarda bulundu. Malatya halkına müjde verircesine şu haberi veriyordu: "Kenya'da bulunan ikinci orduyu Malatya'ya getireceğiz. Buranın coğrafik konumu da uygundur. Zaten ikinci ordu karargâhı da tamamlanmış durumdadır." Evet, Evren halkla alay edercesine bu haberi veriyordu. Sanki Malatya'da emekçi Kürt halkının kendi diliyle eğitim yapabileceği ve tüm şöven baskılardan uzak, kültürünü geliştirebileceği bir kurumun açılış haberini müjdeliyordu. Sanki işsiz vatandaşların bir kesimine iş verecek, vatandaşların sosyal ve ekonomik hayatlarının iyileşmesine katkıda bulunacak bir işletmenin kuruluş haberini veriyordu...

Hayır, Evren ne Kürt halkının özgürce eğitim ve öğrenim göreceği bir bilim kurumunun ne de sosyal ve ekonomik bir talebini dile getirmiyordu, getiremez de zaten Tersine Kürt halkının sınıfsal ve ulusal mücadelesinin gelişmesini engellemek, bunun için de halka daha fazla baskı uygulayacak, kan dökecek faşist bir ordunun geleceğinin haberini veriyordu. Bu haberi verirken de ne utanıyor; ne de insanlık adına yüzü kızarıyordu.

Kwestina Milletê Kurd, Ji Kurdistan'ê Rakirin û Belakirina Hemû Hosen Militarist - Faşistin !

Evren'e faşist ku xwê reisê dewletê îlan kiriye, lî Meletiyê izehetên enteresan kîr. Mina mîzgin ke ev xeber dîda xelkê Meletiyê: "Em ordiya duyem jî Qonya'yê bînin Meletiyê, Danina coxrafiya vêdere mîseide. Jîxwê qerergehe ordiya duyem jî xelasbûye" Bele, Evren mina ku henekê xwe bî xelkêbîke, ev xeber dîda. Mina vekîrîna avayek ku xelke Kurde kedtirê Meletiyê wê lî bî zîmanê xwe karîbîn bî xwînî û dûri hemû hokeriyên şöveni we lê karîbîn çandeyê xwe freh bîkîn, mîzgîndîkîr. Mina ku hînek mîrovên betal, bîkâr dîkîr û bona başkîrîna jîyana wani ekonomî û sosyali damezrandîna xebera avayekê bîde.

Na, Evren ne xebers avayek zanîne ku we xelke Kurd lê karîbîn dî nava azadiyê de bî xwînî dîda û ne jî xwestînek ekonomîk sosyali tanî zîman û jî xwê nîkare bî zîman xe jî. Tersê wan, xebera hatîna ordiyek faşîstî dîn ku we tekoşîne millî û çîni pêbîde sekînanîdîn, bo we jî zulma lî xelke wê hîn jî karîbe zêde bîke û pê xwî ne birîjîne, dîda. Wexta ku ev xeber dîda ne lî ser navê mîrovîtiyê fedî dîkîr û ne jî rûyê wî dî şewîti.

Türk ordusunun niteliği ve üstlendiği görevler ortadayken, Malatya'ya getiriliş amacı daha da açık ortaya çıkıyor. İkinci ordu ne için getirildi or? Buna faşizmin cevabı hazır: "milletin can ve mal güvenliğini sağlamak için, vatanın bölünmezliğini dışardan (Sovyetler kastediliyor) gelebilecek saldırılardan korumak için" vb.

Bunlar senelerdir tekrarlanan ve tekrarlandıkça da komikleşen, halkı uyutma gücünü kaybeden masallardır. İnandırıcılığını yitirmişlerdir. Yitirmişlerdir çünkü "perşekbenin geleceği çarşambadan bellidir" halk deyiminde olduğu gibi, ikinci ordunun da Kürdistan'a ne için geldiği ve neleri yapacağı, bugün Kürdistan'da bulunan Türk ordusunun yaptıklarından bellidir. Ne yapıyor ordu? Biz söyleyelim: binlerce insanı Kürt, komünist, devrimci, demokrat, yurtsever oldukları için tutukluyor ve insanlık dışı işkencelerden geçiriyor. İdam sehpaları kuruluyor, sınır boylarında savunmasız insanlar kurşunlanıyor, köy meydanlarında erkeklerin uzuvları bir birine bağlanarak en aşağılık, haysiyetsiz başkılar yapılıyor. Vatandaşların silahı, binbir türlü işkence, eziyet sonucu alın-

(Devamı s. 14'de)

Ordiya Tîrk, piştî ku qereker û wezîfa lî ser xwê barkîriye lî meydanêye aşmanca hatîne wêy Meletiyê dî vîrda hîn jî der dîkeve rastê. Ordiya duyem bo çî te? Jî vê re berjîva faşîzmê hazîre: "Bo emniyeta can û malê xelkê bê standî, lî hember êrişê derve (yanî Sovyet te qestkîrîrîn) bo hevneqetandîna weten bê paroztîrîn"

Evana jî saîan vîrda tê qotîrîn û bî qenda ku tê qotîrîn jî, bûne mina çîrokê qeşmerî û êdî quweta xwêy razandîne jî hindakîrîne. Hindakîrîne çîmkî, mina qotînek dî nava xelke, "hatîna pêşême jî çarşême xwanîyê" de hatiye gotîrîn jî, hatîna sedema ordiya duyem î Kurdistan'ê û wê lê

çîbîke jî, îro jî bîharanîne ordiya Tîrku lî Kurdistan'ê dîke xwanîye. Ordî lî Kurdistan'ê çî dîke? Çan û malê kê dî parîzîne? Ê kê dî xe bîn piya? Em bêjîn: Bî hezarînsî insanan bo ku kurdîrîn, komînistîrîn, demokratîrîn şoreşgerîrîn û welatparêzîrîn tîn gîrtîrîn û bîne eziyetek dî jî mîrovîtiyê de tîn derbas-kîrîrîn. Sêpiyê îdaman tîn rastkîrîrîn, lî dora sînora insanê bê mîdofe tîn gule barankîrîrîn, lî meydanên gunda uzvê zîlamê gundiya

(Dewama wê lî rupelê 15'ye)